Lietas arhīva Nr. K69-0103-23/13
ECLI:LV:KURT:2023:1010.11261049622.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2023.gada 10.oktobrī

Kurzemes rajona tiesa
tiesnese Anita Eglija
piedaloties prokuroram Rolandam Stūrim
aizstāvei Karīnai Džeriņai

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ pretojās varas pārstāvim, kas izpilda tam uzliktos dienesta pienākumus, lietojot vardarbību.

/datums/ap plkst.15.13 stāvlaukumā pie veikala /nosaukums A/, /adrese/, Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas (1.rotas) jaunākais inspektors Valsts amatpersona, pildot dienesta pienākumus, deva rīkojumu /pers. A/ nākt uz dienesta transportlīdzekli, lai dotos veikt apreibinošo vielu, t.i. medicīnisko pārbaudi. /pers. A/ būdams neapmierināts izdarīja pretošanos varas pārstāvim - atkāpās, bet /valsts amatpersona/ centās viņu panākt, tad /pers. A/ strauji apstājās un ne mazāk kā divas reizes ar labās rokas dūri iesita /valsts amatpersona/ pa galvu sejas rajonā.

/pers. A/ pielietotās vardarbības rezultātā /valsts amatpersona/ tika nodarīts maznozīmīgs miesas bojājums – ādas nobrāzums pieres rajonā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā /pers. A/ savu vainu izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas neatzina, jo policijas darbiniekam neuzbruka, bet būdams neapmierināts aizstāvējies un pretojies policijas darbiniekam pielietojot vardarbību. Izdarīto nožēloja un atvainojās cietušajam.

Cietušais /valsts amatpersona/ pirmstiesas kriminālprocesā pieteicis morālā kaitējuma kompensāciju 2000 *euro* apmērā, kuru tiesas sēdē samazināja un lūdza piedzīt no /pers. A/ morālā kaitējuma kompensāciju 1000 *euro* apmērā.

/pers. A/ cietušā /valsts amatpersona/ uzturēto morālā kaitējuma kompensāciju 1000 *euro* apmērā atzina.

[3] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta otrajai daļai to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, tai skaitā apsūdzētā liecībās sniegtās ziņas, tiesa izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem to kopumā un savstarpējā saistībā, jo nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Tiesa noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes nosaka, vērtējot kriminālprocesā iegūtos pierādījumus kopumā.

[4] 2022.gada 24.jūlijā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldē pieņemts lēmums par kriminālprocesa Nr./numurs/ uzsākšanu pamatojoties uz Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Liepājas iecirknī reģistrētu notikumu Nr./numurs/ par to, ka /datums/plkst.15.12/adrese/ stāvlaukumā administratīvās aizturēšanas laikā /pers. A/ lietojot fizisku spēku pretojies policijas darbiniekiem, iesitis policijas darbiniekam ar dūri pa seju un izdarījis noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas (lietas 3.-4.lapa).

[4.1] No pirmstiesas kriminālprocesā /datums/, /datums/un /datums/(lietas 5.-8.lapa) un tiesas izmeklēšanā liecinieces /pers. B/ sniegtajām liecībām izriet, ka /datums/plkst.14.50 pildījusi dienesta pienākumus kopā ar inspektoru Valsts amatpersona. Saņēmusi informāciju, ka transportlīdzekļa /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, vadītājs iespējams ir alkohola reibumā. Transportlīdzeklis, kuru vadīja /pers. A/, apturēts /adrese/, veikala /nosaukums/ stāvlaukumā. Stāvlaukumā piebraucis arī inspektors Valsts amatpersona. /pers. A/ piekritis uz vietas veikt alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpojamā gaisā, un tika konstatētas pieļaujamās 0,1% promiles.

/pers. A/ uzvedies nedaudz neadekvāti, nervozi un atzinis, ka pirms desmit dienām smēķējis marihuānu. Tāpēc pieņemts lēmums /pers. A/ nogādāt uz narkotisko un psihotropo vielu pārbaudi. /pers. A/ tas ticis izskaidrots un dots rīkojums doties līdzi uz dienesta transportlīdzekli. /pers. A/ norādījis, ka nekur nebrauks un atteicies labprātīgi doties uz dienesta transportlīdzekli, devies prom, palicis agresīvs, lamājies. Inspektors Valsts amatpersona/pers. A/ pieturējis pie rokas, bet /pers. A/ no satvēriena izrāvies un sācis vicināties ar rokām. /pers. A/ saprotot, ka viņu grib aizturēt, nepārtraukti atkāpies no policijas darbiniekiem. /valsts amatpersona/ centies /pers. A/ pietuvoties un tanī brīdī /pers. A/ divas reizes iesitis /valsts amatpersona/ galvas rajonā un sācis bēgt, paklupis un nokritis zemē. Pieskrējuši pie /pers. A/, un viņu aizturējuši uzliekot roku dzelžus.

[4.2] No pirmstiesas kriminālprocesā 2022.gada 10.augustā (lietas 9.lapa) un tiesas izmeklēšanā liecinieka /pers. C/ sniegtajām liecībām izriet, ka /datums/pildot dienesta pienākumus kopā ar /pers. B/ saņēmis rīkojumu pārbaudīt transportlīdzekļa /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, vadītāju, kurš iespējams ir alkohola reibumā. Minētais transportlīdzeklis, kuru vadīja /pers. A/, ticis apturēts /adrese/, veikala /nosaukums/ stāvlaukumā. /pers. A/ uzvedība bijusi dīvaina. Pārbaudot alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā, /pers. A/ konstatētas 0,1% promiles, kas ir pieļaujamas. Jautājis, vai kaut ko ir lietojis, uz ko /pers. A/ atbildējis, ka pirms desmit dienām smēķējis zāliti. Kamēr pārbaudījis /pers. A/ datus, stāvlaukumā iebraucis jaunākais inspektors Valsts amatpersona.

/pers. A/ stāstījis par savām dzīves problēmām, radot aizdomas par narkotisko, psihotropo vielu ietekmi. Centies /pers. A/ paskaidrot, ka jābrauc uz narkotisko, psihotropo vielu pārbaudi. /pers. A/ teicis, ka nekur nebrauks, jo saprot, ka būs pozitīvs rezultāts un nevēlas atbildēt par to, ko darījis pirms desmit dienām. /pers. A/ palicis agresīvs, pagājis tālāk. /valsts amatpersona/ piegājis pie /pers. A/ un paņēmis viņu aiz rokas, teicis, ka jāiet uz

dienesta transportlīdzekli. /pers. A/ izrāvies no /valsts amatpersona/ satvēriena. Abi ar /pers. B/ tuvojušies /pers. A/ un centušies paskaidrot, ka viņš ir aizturēts un jādodas uz dienesta automašīnu, lai brauktu veikt narkotisko, psihotropo vielu pārbaudi, bet /pers. A/ nepārtraukti mainījis strauji savu atrašanos un teicis, ka nekur nebrauks. /valsts amatpersona/ vēlreiz saķēris /pers. A/ aiz rokas, pēc kā /pers. A/ izrāvis roku un izdarījis ne mazāk kā divus sitienus /valsts amatpersona/ galvas virzienā. Pēc tam /pers. A/ bēdzis prom, bet atskatoties nokritis un aizturēts.

[4.3] No /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā /datums/un /datums/(lietas 15.-16.lapa) sniegtajām liecībām izriet, ka /datums/ap plkst.15.15 tika saņemts izsaukums uz veikala "Maxima X" stāvlaukumu /adrese/, kur ceļu policijas darbiniekiem bija nepieciešama palīdzība sakarā ar agresīvu personu. Notikuma vietā /pers. A/ bija aizturēts un noguldīts zemē. Pēc ievietošanas dienesta transportlīdzeklī /pers. A/ apgalvojis, ka viņam patīk smēķēt marihuānu. /pers. A/ uzvedies agresīvi un ar kāju mēģinājis izsist dienesta transportlīdzekļa durvis. Nogādāts uz Valsts policijas Liepājas iecirkni, /pers. A/ atteicies parakstīt aizturēšanas protokolu neminot iemeslu.

Tiesa izvērtējot liecinieku liecības atzīst tās par ticamām un pieļaujamam, liecībās norādītās ziņas par notikuma apstākļiem ir savstarpēji saskanīgas un konsekventas. No liecībās norādītajām ziņām secināms, ka /valsts amatpersona/ vismaz divas reizes pietuvojies /pers. A/, lai aizturētu.

[5] No tiesas izmeklēšanā un pirmstiesas kriminālprocesā /datums/(lietas 24. lapa) cietušā /valsts amatpersona/ sniegtajām liecībām izriet, ka ierodoties /adrese/, veikala /nosaukums/ stāvlaukumā policijas darbinieki /pers. B/ un /pers. C/ bija apturējuši transportlīdzekļa /TL marka/ vadītāju /pers. A/. /pers. A/ uzvedies nesaprotami. Veicot alkohola koncentrācijas pārbaudi, /pers. A/ konstatēta pieļaujamā 0,1% promile. Ticis pieņemts lēmums nogādāt /pers. A/ uz narkotisko vielu pārbaudi, no kā /pers. A/ atteicies un kļuvis agresīvi noskaņots. Kad/pers. A/pagājis tālāk kādam zvanīt, sekojis viņam un aicinājis atgriezties pie automašīnas, bet /pers. A/ turpinājis atkāpties. Tad saķēris /pers. A/ aiz rokas, bet viņš izrāvies. Teicis Mārtiņam Štrausam, ka jādodas uz dienesta transportlīdzekli, jo ir aizturēts. /pers. A/ teicis, lai nenāk viņam klāt. /pers. C/ un /pers. B/ arī tuvojošies /pers. A/. /pers. N/ aiz rokas, bet viņš roku atgrūdis, teicis, ka sitīs un turpinājis atkāpties. Brīdī, kad atkal paņēmis aiz rokas, lai vestu uz dienesta transportlīdzekli, /pers. A/ ar dūri divas reizes iesitis pa galvu, pieres daļā. /pers. A/ pagriezies un bēdzis, bet paklupis un nokritis uz asfalta, pēc kā ar kolēģiem viņu aizturējuši uzliekot roku dzelžus. /pers. A/ nepretotos, pret viņu izmantota asaru gāze.

[5.1] No Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas (1.rotas) jaunākā inspektora Valsts amatpersona amata apraksta secināms, ka /valsts amatpersona/ ir likumā "Par policiju" paredzētās policijas darbinieka tiesības, ar amata aprakstā norādītajiem amata pienākumiem, tiesībām un atbildību. Saskaņā ar dienesta pienākumu izpildes laika grafiku 2022.gada jūlija mēnesī /valsts amatpersona/ un /pers. C/ 24.jūlijā no plkst.06.45 līdz plkst.19.15 pildīja dienesta pienākumus (lietas 21.lapa).

Faktu, ka /pers. B/, /pers. C/ un /valsts amatpersona/ ir policijas darbinieki apstiprina viņu liecībās sniegtās ziņas un DVD diskā esošā videoierakstā fiksētas ziņas.

Tiesa secina, ka policijas darbinieku norīkojumam pārbaudīt transportlīdzekļa /TL marka/ vadītāju /pers. A/ bija pamats, tāpat bija pamats veikt alkohola pārbaudi transportlīdzekļa vadītājam normatīvajos aktos noteiktā kārtībā, un nogādāt uz medicīnisko pārbaudi, t.i. citu apreibinošo vielu pārbaudes veikšanai.

[5.2] No /valsts amatpersona/ liecībām izriet, ka tajā pašā dienā vērsies SIA "Liepājas reģionālā slimnīcā", kur viņam konstatēja galvas sasitumu, galvas smadzeņu satricinājumu un kreisās plaukstas nobrāzumu.

No izraksta no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes izriet, ka /valsts amatpersona/ no aizturamās personas saņēmis sitienus (lietas 25.lapa).

/valsts amatpersona/ nodarīto miesas bojājumu smagumu pierāda /datums/dzīvas personas tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumā secinātais. Atzinumā norādīts, ka /valsts amatpersona/ konstatēts ādas nobrāzums pieres rajonā, kreisās plaukstas 3.pirksta locītavas rajonā. Secināts, ka pēc sava rakstura šādi miesas bojājumi pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem un varēja rasties ne mazāk kā divu traumatiskus iedarbību rezultātā (lietas 28.lapa).

Izvērtējot cietušā /valsts amatpersona/, liecinieku /pers. B/, /pers. C/ un /pers. A/ liecībās sniegtās ziņas tiesa secina, ka /pers. A/ aktīvās darbības ir apdraudējušas gan pārvaldības kārtību, gan varas pārstāvja Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas (1.rotas) jaunākā inspektora Anda Veiguļa veselību.

[6] /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajās liecībās 2022.gada 25.jūlijā kā aizturētais apstiprina, ka viņu apturējuši Valsts policijas darbinieki, pārbaudījuši dokumentus veikuši alkohola pārbaudi izelpojamā gaisā ar alkometru, kas uzrādījis 0,1% promiles. Pēc alkohola pārbaudes policijas darbinieks /pers. C/ viņam jautājis, vai ir lietojis kādas citas apreibinošās vielas, uz ko atbildējis, ka pirms desmit dienām smēķējis marihuānu (lietas 53.-54.lapa).

No cietušā /valsts amatpersona/, liecinieku /pers. B/, /pers. C/ liecībām un DVD diskā esošā videoierakstā fiksētām ziņām nepārprotami izriet, ka pamatoti pieņemts lēmums /pers. A/ nogādāt uz narkotisko un psihotropo vielu pārbaudi un dots rīkojums doties līdzi uz dienesta transportlīdzekli. Taču /pers. A/ atteicies braukt uz pārbaudi un labprātīgi doties uz dienesta transportlīdzekli. /pers. A/ nenoliedz, ka atteicies doties uz narkotisko un psihotropo vielu pārbaudi, jo zinājis, ka būs pozitīvs rezultāts un negribējis atstāt automašīnā esošo suni.

No medicīniskās pārbaudes protokola Nr.35 un tā pielikuma izriet, ka /pers. A/ urīnā atrasta tetrahidrokanabinola skābe un etilglukuronīds, tādējādi /pers. A/ konstatēta narkotisko vielu ietekme (lietas 34.-35.lapa).

[7] Apsūdzētais /pers. A/ liecības sniedzis kā aizturētais, kā aizdomās turētais un kā apsūdzētais tiesas izmeklēšanā.

2022.gada 25.jūlijā, būdams aizturēts par Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, /pers. A/ liecinājis, ka neviens viņam nav teicis, ka jādodas uz dienesta transportlīdzekli. Ar policista Valsts amatpersona atļauju aizgājis tālāk pazvanīt kaimiņam /pers. E/, bet saruna pārtrūkusi. Palūdzis vēlreiz pazvanīt un pagājis tālāk, bet otrais policists Andis Veigulis nācis viņa virzienā un saķēris aiz rokas, ko izrāvis, jo sāpēja. /valsts amatpersona/ turpinājis nākt viņa virzienā un ar kaut ko izsitis telefonu no rokām. Tajā brīdī ar dūri iesitis /valsts amatpersona/ galvas rajonā, pa ausi. Sitis ar nolūku, lai aizstāvētos. Pēc tam bēdzis prom, bet paklupis. Visi trīs policijas darbinieki viņam uzgūlušies, kreiso roku aizliekot uz muguras. Ar labo roku sitis pa policista kāju, un tad sajutis asaru gāzi. Neatzīst, ka būtu pretojies policijas darbiniekiem (lietas 53.-54.lapa).

/datums/kā aizdomās turētais par Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, /pers. A/ liecinājis, ka neatzīst savu vainu uzbrukumā Valsts policijas darbiniekiem. Nav sitis mērķtiecīgi, bet gan, lai aizstāvētos. Pēc ķermeņa valodas sapratis, ka /valsts amatpersona/ ir nervozs, uzbudināts, jo pirms tam izsitis telefonu no rokām, tāpēc jutis no viņa puses apdraudējumu (lietas 55.lapa).

/datums/kā aizdomās turētais /pers. A/ papildus liecinājis, ka brīdī, kad gribējis piezvanīt neviens nav teicis vai arī nav dzirdējis, ka jādodas uz dienesta transportlīdzekli. /valsts amatpersona/ pienācis un saķēris aiz rokas. Bijis brīdināts, ka jādodas līdzi uz slimnīcu veikt narkotisko un psihotropo vielu pārbaudi, bet atteicies, jo automašīnā bijis suns. Policijas darbiniekiem nekāda veida fiziskus draudus nav izteicis. Policijas darbiniekam /valsts amatpersona/ gribējis izdarīt fiziskas sāpes - iesitis, jo viņš sasitis mobilo telefonu, kas bija rokās. Iesitis, lai policijas darbinieks netuvotos viņam, bet nevis ar mērķi nodarīt miesas bojājumus (lietas 56.lapa).

Tiesas izmeklēšanā /pers. A/ liecināja, ka uzbrukumu policijas darbiniekam neatzīst. Piekrīt, ka nav pakļāvies aicinājumam doties uz dienesta

transportlīdzekli, lai dotos veikt narkotisko un psihotropo vielu pārbaudi. /valsts amatpersona/ pienācis un satvēris viņa roku. Izrāvies no tvēriena un atkāpies. Telefons atradies kreisā rokā. /valsts amatpersona/ satvēris roku un sabojājis telefonu. Atkāpjoties turpinājis izvairīties no /valsts amatpersona/ satvērieniem. Izvairoties no /valsts amatpersona/ satvēriena trāpījis ar dūri viņam galvas rajonā. Konkrēti sist /valsts amatpersona/ nav gribējis, viņam virsū nav gājis, jo visu laiku atkāpies. Tā bijusi aizstāvības reakcija, par ko atvainojās cietušajam.

Izvērtējot apsūdzētā sniegtajās liecībās norādītās ziņas par notikuma apstākļiem savstarpējā saistībā ar cietušā /valsts amatpersona/, liecinieku /pers. B/ un /pers. C/, un DVD diskā esošā videoierakstā fiksētām ziņām, tiesa konstatē, ka /pers. A/ ar savām darbībām būdams neapmierināts, ka jābrauc uz slimnīcu veikt narkotisko un psihotropo vielu pārbaudi, pretojies policijas darbiniekam vairakkārt atkāpjoties un pielietojot vardarbību – ne mazāk kā divas reizes ar labās rokas dūri iesitot /valsts amatpersona/ pa galvu sejas rajonā.

Tādējādi /pers. A/ ar savām darbībām izdarījis krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nevis Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[8] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 455.panta trešajai daļai tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

Augstākās tiesas judikatūrā ir atzīts, ka Kriminālprocesa likuma 455.panta trešajā daļā ietvertais nosacījums par tiesas tiesībām atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus ietver sevī ne tikai tiesas tiesības aizstāt, tās ieskatā, nepierādītos noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus ar pierādītajiem, bet arī izslēgt no apsūdzības nepierādītos faktiskos apstākļus un, ja tam ir tiesisks pamats, arī pārkvalificēt inkriminētās noziedzīgās darbības, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību (*Augstākās tiesas 2014.gada 30.janvāra lēmums lietā Nr./numurs/*).

Līdz ar to, tiesa pārkvalificē /pers. A/ inkriminētās noziedzīgās darbības pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas, jo ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību, jo panta sankcijā paredzēts vieglāks soda mērs.

Tiesai izmantojot Kriminālprocesa likuma 455.panta trešajā daļā noteiktās tiesības, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 1.pantā noteiktam jānodrošina efektīvu Krimināllikuma normu piemērošana un krimināltiesisko attiecību taisnīgs noregulējums bez neattaisnotas iejaukšanās personas dzīvē.

Jaunā apsūdzība neaizskar apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, jo visi apsūdzībā norādītie apstākļi tika pārbaudīti tiesas sēdē.

[9] No objektīvās puses Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas noziedzīgais nodarījums raksturojas ar aktīvu darbību, kas izpaužas kā pretošanās varas pārstāvim, ja tā izpilda tai uzliktos dienesta pienākumus un pretošanās izdarīta lietojot vardarbību vai piedraudot ar vardarbību.

Ar pretošanos jāsaprot pretdarbība, kas var izpausties kā vardarbības vai tās draudu pielietošana, cietušo sitot, atgrūžot, piekaujot, paužot reālu apņemšanos nekavējoties pielietot vardarbību, nolūkā kavēt minēto personu likumīgās darbības (*sk./pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2023, 520.lpp.*).

Tiesa secina, ka no apsūdzētā, cietušā /valsts amatpersona/, liecinieku /pers. B/ un /pers. C/ sniegtajās liecībās norādītajām ziņām par notikuma apstākļiem savstarpējā saistībā ar DVD diskā esošā videoierakstā fiksētām ziņām izriet, ka /pers. A/ vairās reizes tiek labprātīgi aicināts doties uz dienesta transportlīdzekli, bet viņš izvairās un dodas prom. Kad policijas darbinieki nolemj aizturēt /pers. A/, /valsts amatpersona/ ar labo roku satver /pers. A/ kreiso roku, kurā atrodas telefons, bet /pers. A/ to uzreiz izrauj un pārliek telefonu labajā rokā. /pers. A/ atkāpjas ar paceltu kreiso roku un /valsts amatpersona/ ar kreiso roku satver /pers. A/ kreiso roku pie plaukstas. Tikmēr /pers. A/ labā rokā esošo telefonu ieliek bikšu kabatā un saka, ka viņam sāp satvertā roka, izraujot to no tvēriena. Videoierakstā dzirdams, ka visi policijas darbinieki aicina /pers. A/ nākt uz automašīnu, un /valsts amatpersona/ atkārtoti ar abām rokām cenšas satvert /pers. A/ kreiso roku, bet viņš izvairās un atkāpjas. /pers. A/ atkāpjoties, ar kreiso roku izņem telefonu no bikšu kabatas, bet /valsts amatpersona/ cenšas satvert /pers. A/ aiz labās rokas, kurā nav telefons. Tad /pers. A/, lietojot necenzētus vārdus un izsakot vardarbības piedraudējumu - "bļeģ nenāc man klāt pidar, suka, ej dirst es tev sitīšu", izvairās ejot atpakaļgaitā, kamēr /valsts amatpersona/ viņam strauji tuvojas. /pers. A/ pārstāj iet atpakaļgaitā un izdara ne mazāk kā divus sitienus ar labās rokas dūri /valsts amatpersona/ galvas rajonā, joprojām turot kreisā rokā telefonu. Pēc sitienu izdarīšanas /pers. A/ bēg un pakrīt uz asfalta, joprojām kreisā rokā turot mobilo telefonu, pēc kā policijas darbinieki pielieto fizisku spēku /pers. A/ aizturēšanai.

Pretošanās gadījumā vardarbībai vai tās piedraudējumam ir tūlītējs raksturs, tā ir nekavējoša atbildes reakcija uz cietušā likumīgajām darbībām, kas tiek pielietota laikā, kad persona izpilda tai uzliktos dienesta pienākumus vai piedalās noziedzīga vai cita prettiesiska nodarījuma novēršanā vai pārtraukšanā (*sk./pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2023, 521.lpp.*).

Tiesa secina, ka /pers. A/ vardarbības piedraudējumam un veiktajai vardarbībai pret /valsts amatpersona/ ir tūlītējs raksturs, jo tā ir nekavējoša reakcija uz policijas darbinieka likumīgu rīkojumu doties uz dienesta transportlīdzekli.

Ja vardarbība pret cietušo tiktu pielietota vēlākā laika periodā, tad nodarījums būtu kvalificējums saskaņā ar Krimināllikuma 269.pantu kā uzbrukums varas pārstāvim.

Tiesa konstatē, ka noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse izpaudusies kā /pers. A/ aktīvas prettiesiskas darbības pretojās varas pārstāvim, ja tas izpilda tam uzliktos dienesta pienākumus, lietojot vardarbību, nodarot kaitējumu cietušā veselībai – ne mazāk kā divas reizes ar labās rokas dūri iesitot /valsts amatpersona/ pa galvu sejas rajonā, kas pierādīts ar ziņām tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumā, videoierakstā, cietušā un liecinieku liecībās norādītajām ziņām par apsūdzētā darbībām.

Tas, ka /pers. A/ pēc videoieraksta noskatīšanās norādījis, ka uzbrucis policijas darbiniekam, ir viņa paša subjektīvais vērtējums par savām darbībām. Tai pat laikā liecina, ka sitis, lai policijas darbinieks netuvotos.

[10] Savukārt apsūdzētā liecības daļā par to, ka /valsts amatpersona/ izsitis viņam mobilo telefonu no rokām vai satverot aiz rokas sabojājis telefonu ir pretrunīgas un nepatiesas, jo tās neapstiprinās ar citiem lietā pārbaudītiem pierādījumiem.

/valsts amatpersona/ liecināja /pers. A/ pretošanās laikā, mobilo telefonu /pers. A/ nav izsitis no rokām. Cietušā liecības ir patiesas, jo videoierakstā šādas darbības nav fiksētas.

Kā arī tiesa no videoieraksta nekonstatē, ka /pers. A/ pats mobilo telefonu aizmestu prom, kā to debatēs norādīja prokurors.

[11] Noziedzīga nodarījuma subjektīvā puse ir noziedzīgu nodarījumu izdarījušas personas (nodarījuma subjekta) psihiskā darbība, kas tieši saistīta ar viņas izdarīto (nodarījuma objektīvajām pazīmēm), un tā apvieno vienotā veselā personas psihiskās darbības intelektuālos un gribas procesus (*/pers. F/. Noziedzīga nodarījuma sastāvs un nodarījuma kvalifikācija. Teorētiskie aspekti. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2014, 127.lpp.).*

Konkrētajā gadījumā pretošanās pielietojot vardarbību no subjektīvās puses raksturo tiešs nodoms, jo persona apzinās, ka izdara pretošanos varas pārstāvim saistībā ar viņa likumīgajām darbībām un vēlas to.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ apzinājās, ka viņam tiek dots likumīgs rīkojums doties uz dienesta transportlīdzekli, lai brauktu veikt

narkotisko un psihotropo vielu pārbaudi. Viņš zināja, ka pārbaudes rezultāti būs pozitīvi un kādas tam ir sekas, tāpēc apzināti izrādīja pretošanos pielietojot vardarbību pret policijas inspektoru.

Apsūdzētā darbības, izdarot ne mazāk kā divus sitienus ar dūri cietušajam pa seju, viennozīmīgi norāda uz to, ka apsūdzētais pilnībā apzinājās, ka nodara miesas bojājumus cietušajam, vēlējās to, un apsūdzētā rīcības rezultātā arī iestājās tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā norādītās sekas.

[12] Tiesa atzīst par pierādītu arī apstākli, ka apsūdzētais /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis narkotisko vielu ietekmē, jo šādu apstākli savās liecībās apstiprina gan pats apsūdzētais, gan tas konstatēts veicot medicīnisko pārbaudi 2022.gada 25.jūlijā.

Tiesa uzskata, ka narkotisko vielu ietekme /pers. A/ organismā bija radījusi ietekmi, jo viņš nespēja kontrolēt savu rīcību, bija radīts uzbudinājuma stāvoklis, un tas sekmēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

[13] Tiesai nav radušās šaubas par apsūdzētā /pers. A/ kā noziedzīgā nodarījuma subjekta esamību. Apsūdzētais ir sasniedzis Krimināllikuma 11.pantā noteikto vecumu, no kura iestājas kriminālatbildība. Tāpat lietā nav ziņu, kas dotu pamatu apšaubīt apsūdzētā rīcībspēju.

[14] Vērtējot izklāstītos pierādījumus, tiesa uzskata, ka ir izslēgtas jebkuras saprātīgās šaubas par to, ka apsūdzētais ir izdarījis apsūdzībā inkriminētās darbības, apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumiem un viņa darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas.

[15] Nosakot apsūdzētam sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.panta, tas ir, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, viņa atbildību ietekmējošos apstākļus.

Nosakot sodu /pers. A/m, tā veidam un apmēram jābūt tādam, lai tiktu sasniegts soda mērķis.

Krimināllikuma 35.panta otrā daļa nosaka, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziegumu, resocializēt personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[16] Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā noteikts, ka nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

[16.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētais /pers. A/ izdarījis mazāk smagu noziegumu pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas, jo sankcija paredz sodu brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums vērsts gan pret pārvaldības kārtību, gan pret personas veselību. Ņemams vērā, ka /pers. A/ ar dūri iesita pa seju policijas darbiniekam, tādējādi viņa darbības raksturo paaugstināta bīstamība.

[16.2] Pārbaudot /pers. A/ personu raksturojošos datus, konstatēts, ka viņš ir Latvijas Republikas pilsonis, strādā /nosaukums/ ikmēneša ienākumi ap 700 *euro,* apgādībā nepilngadīgi bērni nav.

/pers. A/iepriekš nav sodīts (lietas 42.lapa).

/pers. A/ vairākas reizes administratīvi sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmē (lietas 42.lapa).

/datums/administratīvā pārkāpuma lietā sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu /datums/plkst.14.57 atrodoties narkotisko vielu ietekmē (lietas 36.-37.lapa).

2022.gada 29.jūlijā sodīts par diviem administratīviem pārkāpumiem, t.i. par transportlīdzekļa vadīšanu, kurš nav reģistrēts noteiktā kārtībā un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras likumā noteiktā kārtībā nav atgūtas (lietas 38.-41.lapa).

Tiesas sēdē /pers. A/ norādīja, ka naudas sodi administratīvā pārkāpuma lietās nav samaksāti, bet tuvākā laikā samaksās. Ar daļējiem maksājumiem samaksās cietušajam morālā kaitējuma kompensāciju.

[16.3] Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī Augstākās tiesas nolēmumos izteiktās atziņas, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana, nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šādas situācijas neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas (*skatīt Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014*).

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Izvērtējot visu iepriekš minēto attiecībā uz apsūdzēto /pers. A/, kā arī ņemot vērā nozieguma izdarīšanas veidu un apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir ne tikai vainīgo sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no līdzīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka konkrētajā kriminālprocesā /pers. A/ pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas ir nosakāms brīvības atņemšanas sods.

[17] Tiesa nosakot soda mēru ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā to nosaka Krimināllikuma 46.panta trešā daļa.

Par /pers. A/atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa atzīst to, ka viņš izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā vaļsirdīgi atzinies un nožēlo izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis narkotisko vielu ietekmē.

Tiesa atzīst, ka ņemot vērā konstatēto vienu atbildību mīkstinošo apstākli un vienu atbildību pastiprinošo apstākli, /pers. A/ nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā tuvu minimālam apmēram, kas pilnībā atbilst Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzētam soda mērķim.

[18] Pirmstiesas kriminālprocesā 2022.gada 26.jūlijā /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, kas ar Kurzemes rajona tiesas 2023.gada 14.jūnija lēmumu grozīts uz apcietinājumu, kas atstājams spēkā līdz spriedums stāsies spēkā (lietas 52., 96.-98.lapa).

[19] No Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Dienvidkurzemes iecirkņa Izmeklēšanas nodaļas priekšnieka vēstules izriet, ka /pers. A/ aizturēts 2023.gada 4.septembrī (lietas 110.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu /pers. A/ īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2022.gada 24.jūlija plkst.15.12 līdz 2022.gada 26.jūlijam plkst.09.40, kas atbilst divām īslaicīgās brīvības atņemšanas dienām, laiks no 2023.gada 4.septembra līdz dienai, kad spriedums stāsies spēkā (lietas 43., 46.-47.lapa).

[20] Cietušā/valsts amatpersona/ uzturēto morālā kaitējuma pieteikumu 1000 *euro* apmērā tiesa izlemj vadoties no Kriminālprocesa likuma 350., 351., 352., 353.panta un Civillikuma 1635.panta.

Kriminālprocesa likuma 1.pantā paredzētā mērķa sasniegšanai likums ir noteicis pamatprincipus, tajā skaistā tiesības uz kompensāciju par radīto kaitējumu, un tas ir viens no krimināltiesisko attiecību noregulējuma elementiem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu cietušajam pienākas atlīdzība par noziedzīga nodarījuma rezultātā radītā kaitējuma atlīdzināšanu. Ievērojot Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteikto, tiesa kompensācijas apmēru nosaka izvērtējot cietušā pieteikumu, bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu, cietušajam pieteikumā jāpamato pieprasītā mantiskā zaudējuma apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām tikai jānorāda.

Morālā kaitējuma, kā viena no krimināltiesisko attiecību noregulējuma elementiem apmēra noteikšanas pienākums uzlikts tiesai, par atskaites punktu ņemot gan tiesu praksi, gan piemērojot Eiropas Savienības un nacionālās likumdošanas kritērijus pēc analoģijas.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Tiesas ieskatā, ar katru noziedzīgo nodarījumu personai tiek nodarīts arī morālais kaitējums.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarētais princips par cietušā tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu atbilst Eiropas Savienības 2004.gada 29.aprīļa direktīvai „Par kompensāciju noziegumos cietušajiem". Šī direktīva prasa ievērot taisnīgas un samērīgas kompensācijas apmēra ievērošanu par nodarītajiem kaitējumiem.

Atbilstoši Civillikuma 5.pantam atlīdzības apmēru tiesa nosaka pēc taisnības apziņas un vispārīgajiem tiesību principiem, bet Latvijas Republikas Satversmes 94.pantā ir ietverts personas neaizskaramības princips, kas attiecināms arī uz personas nemantisko labumu aizsardzību (veselība, labklājība, pilnvērtīga personas attīstība un citas sociālās tiesības). Tiesa secina, ka neviena no minētajām tiesību normām neierobežo jebkuras cietušās personas tiesības prasīt kompensāciju par morālo aizskārumu, neatkarīgi no vainīgās personas materiālā stāvokļa.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešā daļā noteikto, gadījumos, kad pret personu vērstais nodarījums izpaudies kā noziedzīgs nodarījums pret dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam ir nodarīts morālais kaitējums. Līdz ar to, kā tas norādīts Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā, pieteikumā par radītā kaitējuma kompensāciju kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām sāpēm tikai jānorāda, bet tiesas kompetencē ir noteikt tā apmēru, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Morālā kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām vai darbībām aiz neuzmanības, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības. Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskajās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu. Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes.

Ņemot vērā, ka noziedzīgā nodarījumā vainojamais apsūdzētais /pers. A/ cietušajam /valsts amatpersona/ nodarīja maznozīmīgus miesas bojājumus, tad tiesa atzīst, ka cietušajam ir tiesības prasīt no apsūdzētā morālā kaitējuma kompensāciju.

/valsts amatpersona/ pirmstiesas procesā piesakot morālā kaitējuma kompensāciju norādījis, ka vērsies pēc palīdzības pie mediķiem. Viņam konstatēts smadzeņu satricinājums, sasitums.

Tiesas sēdē /valsts amatpersona/ pieteikumu uzturēja un papildus norādīja, ka piecas dienas bijis mājas režīms, jāuzturas guļus stāvoklī, jālieto medikamenti. Vardarbības rezultātā tika ietekmēti plāni brīvdienās, ilgāku laiku nevarējis apmeklēt sporta zāli.

Nosakot kompensācijas apmēru tiesa ņem vērā kaitējuma nodarītāja vainas pakāpi, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, cietušajam nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošos sakropļojumus un darbspēju zudumu, morālā aizskāruma publiskumu un dziļumu, psihiskas traumas.

Izvērtējot cietušā /valsts amatpersona/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu par morālo kaitējumu 1000 *euro* apmērā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu cietušajam ir tiesības prasīt apmierinājumu par morālo kaitējumu no aizskārēja /pers. A/, jo viņš ar neatļautām, noziedzīgām darbībām ir aizskāris cietušās tiesības un par šīm darbībām viņš ir vainojams.

Analizējot cietušā /valsts amatpersona/ fizisko un morālo ciešanu pakāpi, tiesa ņem vērā ciešanu pakāpi saistībā ar individuālajām īpatnībām, kā arī ņem vērā morālo un fizisko ciešanu raksturu. Ar fiziskām ciešanām jāsaprot ķermeņa sāpes, bet ar morālajām ciešanām - bailes, pazemojums, stress un citas negatīvas emocijas.

Tiesa uzskata, ka cietušā fiziskās sāpes ir pierādītas ar SIA "Liepājas reģionālā slimnīca" izrakstu no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kur viņam konstatēja galvas sasitumu, galvas smadzeņu satricinājumu un kreisās plaukstas nobrāzumu, kā arī ar eksperta atzinumu, kurā norādīts, ka cietušam konstatēts ādas nobrāzums pieres rajonā, kreisās plaukstas 3.pirksta locītavas rajonā. Secināts, ka pēc sava rakstura šādi miesas bojājumi pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Cietušais fiziskas ciešanas jeb ķermeņa sāpes izjuta gan saņemot sitienus, kā arī turpmākās dienas.

Tiesa atzīst, ka cietušam tika nodarītas arī garīgās ciešanas, kas saistītas ar negatīvām emocijām un psiholoģisku diskomfortu. Tā pieres nobrāzums radīja diskomfortu un kompleksus par ārieni turpinot pildīt policijas darbinieka pienākumus.

Morālā kaitējuma kompensācijas piedziņa naudas izteiksmē konkrētā gadījumā atzīstama par gandarījumu, kad par pārciesto cietušais var saņemt atlīdzinājumu, kas viņam kaut nedaudz ļautu aizmirst notikušo un sajust gandarījumu.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa vadās arī no saprātīguma un taisnīguma principa. Šī kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura vainīgajai personai jāmaksā cietušam, lai izlīdzinātu ar likumpārkāpumu radītās ciešanas, bet tā nedrīkst būt tāda, kas satur mantiska labuma gūšanas aspektus.

Nosakot kompensācijas apmēru ir arī jāņem vērā vainīgās personas spēja dot atlīdzību, vainīgās personas subjektīvā attieksme pret nodarījumu. Apsūdzētais/pers. A/ ir darba spējīgā vecumā, viņam ir darba vieta un ikmēneša ienākumi. Lai arī vainīgās personas mantiskais stāvoklis ir fakultatīvs kritērijs, tiesai tomēr pret to ir jābūt iecietīgai.

Izvērtējot iepriekšminētos apstākļus, tiesa nonāk pie pārliecības, ka cietušā /valsts amatpersona/ kaitējuma kompensācijas summa par morālo aizskārumu ir nosakāma vienas Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēnešalgas apmērā 620 *euro*, kas pēc tiesas ieskata ir taisnīga, adekvāta aizskārumam, tā sekām, noziedzīgā nodarījuma smagumam un izdarīšanas apstākļiem, apsūdzētā uzvedībai un rīcībai, personībai, vecumam un spējai dot atlīdzību. Pārējā daļā kaitējuma kompensācijas pieteikums par morālo aizskārumu nav nosakāms.

Kompensācijas nenoteikšana kriminālprocesa ietvaros nav vērtējama kā cietušā /valsts amatpersona/ tiesību aizskārums, jo cietušam netiek liegtas

tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskā kārtībā jeb Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, izmantojot likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus – rakstveida pierādījumus, liecinieku liecības. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta ceturto daļu, pieprasot kompensāciju civiltiesiskā kārtībā, cietušais ir atbrīvots no valsts nodevas.

[21] Pirmstiesas kriminālprocesā aizstāvību nodrošinājusi zvērināta advokāte Antra Čirkše, tiesas sēdē zvērināta advokāte Karina Džeriņa nodrošinājusi aizstāvību un sniegusi juridiskās konsultācijas /pers. A/, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84., 367.pantu, advokātēm pienākas atlīdzība par veikto darbu 338,65 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi piedzenami no notiesātā par labu valstij.

/pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarījis būdams pilngadīgs, tiesas rīcībā nav dokumenti par to, ka viņam būtu piešķirts maznodrošinātās vai trūcīgās personas statuss, vai viņu apgādībā būtu nepilngadīgi bērni.

Tāpēc procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu ir piedzenami no /pers. A/ 338,65 *euro* apmērā (lietas 49., 77.-79., 84., 99., 119.lapa), jo tiesa neatrod pierādījumus tam, kuru dēļ /pers. A/ būtu atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu apsūdzētam nosakāms 30 dienu termiņš labprātīgai lēmuma izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par procesuālo izdevumu piedziņu.

[22] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 134.panta otro daļu DVD disks ar videoierakstiem (lietas 59.lapa), atzīstams par dokumentu, kurā saturiski fiksētā informācija ir izmantojama kā pierādījums. Līdz ar to, tas atstājams krimināllietas materiālos.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520., 524., 528.-530.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2022.gada 24.jūlija plkst.15.12 līdz 2022.gada 26.jūlijam plkst.09.40, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, no 2023.gada 4.septembra līdz dienai, kad spriedums stāsies spēkā.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums negrozīt līdz spriedums stāsies spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /valsts amatpersona/ morālā kaitējuma kompensāciju 620 *euro* (seši simti divdesmit eiro) apmērā, pārējā daļā kompensācijas apmēru kriminālprocesā nenoteikt.

Kompensāciju iemaksāt /valsts amatpersona/ bankas AS "Luminor Bank" kontā /konta numurs/

Kompensācijas labprātīgai atlīdzināšanai noteikt termiņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas -, un pienākumu iesniegt Kurzemes rajona tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus par advokātu darbu 338,65 *euro* (trīs simti trīsdesmit astoņi eiro un sešdesmit pieci centi) apmērā, nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tās labprātīgai atlīdzināšanai, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālie izdevumi maksājami: Tiesu administrācija, Valsts kase TRELLV22, konta numurs LV68TREL1060001239300. Pēc samaksas maksājuma dokumenti iesniedzami Kurzemes rajona tiesā.

DVD-R disku ar videoierakstiem glabāt krimināllietas materiālos.

Spriedumu var pārsūdzēt un protestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Pilns tiesas spriedums sastādīts un pieejams 2023.gada 13.decembrī.

Tiesnese A.Eglija